

ความสำคัญของการศึกษา

ค่านิยม หมายถึง หลักเกณฑ์ แบบแผน หรือมาตรฐานของพฤติกรรมที่สังคมยึดถือกันว่าถูกต้อง กิจงามและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป¹ ค่านิยมของสังคมโดยอมเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับวัฒนธรรมของสังคมนั้น² ค่านิยมมิใช่สิ่งที่เรามองเห็นได้ชัดหรือสัมผัสได้เพราะเป็นสิ่งที่แฝงอยู่³ ค่านิยมสามารถถ่ายทอดจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งได้และเป็นสิ่งที่กำหนดแบบแผนการกระทำของคนในวัฒนธรรมเดียวกัน⁴

¹ จิตติมา โสภารัตน์, "ค่านิยมในงานสังคมสงเคราะห์," ใน ยุพา วงศ์ไชย, บรรณาธิการ การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2519), หน้า 86.

² สุพัศรา สุภาพ, สังคมและวัฒนธรรมไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 2.

³ Suntaree Komin, "Value Systems : As Means to Assess the Impact of Modernization," Journal of Development Administration 17 (October 1977) : 573.

⁴ ทิทยา สุวรรณชัย, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม", วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 17 (ตุลาคม 2520) : 605.

ในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีแบบแผนค่านิยมเฉพาะของตนซึ่งสมาชิกในสังคมนั้นสามารถเรียนรู้และได้รับมาจากครอบครัว จากระเบียบแบบแผนชนบทรรมนิยมประเพณีของสังคม ทั้งนี้โดยการเรียนรู้และมีประสบการณ์ในการอยู่รวมกันกับครอบครัว และสังคมนั้น ¹ ดังนั้นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ต้องมีการเรียนรู้หลักวิชาชีพ เพื่อที่จะได้แสดงบทบาทของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ต้องเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มชนและชุมชนที่ตนทำงานควยให้ดียิ่งขึ้น โดยเข้าใจถึงแนวความคิด แบบแผนพฤติกรรมที่คนในสังคมนั้นยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ

นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องเข้าใจค่านิยมของผู้มารับการสงเคราะห์ (Client) และของสังคมที่ตนทำงานอยู่ ทั้งนี้ นักสังคมสงเคราะห์ต้องคำนึง รับรู้และศึกษาค่านิยมทางวัฒนธรรม ค่านิยมของวิชาชีพ และค่านิยมส่วนตัวของบุคคล (Cultural , Professional and Personal Values)

นักสังคมสงเคราะห์มีหน้าที่ไกล่เกลี่ยความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดจากการขัดกันหรือเข้ากันไม่ได้ระหว่างค่านิยมของบุคคล ของกลุ่ม ของชุมชนและของวิชาชีพ ซึ่งความขัดแย้งเหล่านี้จะนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ไค มิใช่หยิบยื่นสิ่งของให้แก่ผู้รับ การสงเคราะห์ความตองการก็ไซไคเท่านั้น ² นักสังคมสงเคราะห์ต้องยึดมั่นในหลักการสงเคราะห์ที่ว่า ช่วยผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ ช่วยให้ตรงกับความต้องการและ

¹ Leonard Broom and Philip Selznick, Sociology, 4 d ed. (New York : Harper and Row, 1968), p.54.

² Charlotte Towle, "Social Casework in Modern Society," in Helping, p.102 Edited by H.H. Perlman, Chicago : The University of Chicago Press, 1970.

ความจำเป็นของเขา ช่วยเขาเพื่อให้เขาช่วยตนเองได้ (Help him to help himself) และในการช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว นักสังคมสงเคราะห์ต้องถือว่า บุคคลแต่ละคนย่อมแตกต่างกันในค่าน้ำร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม นักสังคมสงเคราะห์ต้องยอมรับผู้รับการสงเคราะห์ในฐานะเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ต้องเต็มใจยินดีและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือโดยไม่คำนึงถึงสภาพฐานะ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ต้องให้ผู้รับการสงเคราะห์ตัดสินใจด้วยตนเอง ให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของเขา นอกจากนั้นนักสังคมสงเคราะห์ต้องรักษาความลับของผู้รับการสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้รับการสงเคราะห์เกิดความไว้วางใจและศรัทธาในตัวของนักสังคมสงเคราะห์ อันจะทำให้ทำงานนั้น ๆ สำเร็จลุล่วงไป

ดังนั้นในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เพื่อให้ผลดีดังกล่าว นักสังคมสงเคราะห์จึงต้องมีอุดมคติที่ยึดถือเป็นหลักในการทำงานอย่างมีจุดหมายที่จะพยายามดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ และในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายก็ต้องมีค่านิยมในงานนั้น ๆ เป็นแนวทางในการยึดถือปฏิบัติ¹ อาจกล่าวได้ว่า ค่านิยมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลทุกด้านในการเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดการกระทำของบุคคลที่ดีว่าเป็นความถูกต้อง ดีงามและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ดังนั้นนักสังคมสงเคราะห์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (Professional Social Work Values) ไว้เป็นหลักในการปฏิบัติงานและถือเป็นขบวนการที่จะต้องปฏิบัติตามหลักการนั้น ๆ ด้วย

1

Jane Wille, "Goals and Values in Education : The Implications for Social Work Education," Journal of Social Work. 5 (November, 1966) : 97.

ความมุ่งหมายและขอบเขตของการศึกษา

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการศึกษาเรื่องนี้คือการศึกษาร่วมเปรียบเทียบค่านิยมเฉพาะเรื่องทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในระยะก่อนและหลังฝึกงานของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์และในระยะก่อนและหลังปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ โดยเน้นถึงระดับความแตกต่างในทั้ง 2 ระยะ ตลอดจนผลการฝึกงานของนักศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการมีหรือไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะใช้ในการอ้างอิงหรือไม่ โดยการจำกัดการศึกษาให้แคบลงดังนี้

1. ผู้ทำการศึกษาคือเลือกทำการศึกษานักศึกษาชั้นปริญญาตรีในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2520-2521 ที่เคยผ่านการฝึกงานมาแล้วเท่านั้น มิได้รวมถึงนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ทั้งหมด
2. ผู้ทำการศึกษาคือเลือกทำการศึกษานักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น มิได้รวมถึงนักสังคมสงเคราะห์อาสาสมัคร
3. การวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกต้องใกล้เคียงความจริงเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้ตอบและสอบถามว่าตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของเขามากน้อยแค่ไหน

แนวความคิดเชิงทฤษฎี

1. Normative Theory. Secord Backman, Paul E. Secord และ Carl W. Backman¹ ได้อธิบายว่าทฤษฎีนี้เน้นเรื่องระเบียบข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์

1

Carl W. Backman et al. Social Psychology, (New York : Mc Graw Hill Co., 1969), pp.310-311.

ที่กลุ่มวางไว้เพื่อให้สมาชิกได้ยึดถือปฏิบัติตาม และเป็นเรื่องความสำคัญที่ขาดไม่ได้ทางศีลธรรมในการบงการว่า เราจะประพฤติอย่างไรในสถานการณ์นั้น ๆ โดยมีแนวความคิดที่สำคัญคือปทัสถานที่บุคคลยึดถือปฏิบัติเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตนั้น จะมีความคล้ายคลึงกับปทัสถานของกลุ่มมากเท่าใด ความถี่ในการอ้างอิงถึงกลุ่มก็จะยิ่งมีมากเท่านั้น และบุคคลจะมีการรับรู้ว่าวัตถุประสงค์ของกลุ่มมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนมากเท่าใด โอกาสที่บุคคลจะอ้างอิงถึงกลุ่มนั้นก็จะมีมากกว่า

2. Social Comparative Theory ของ Festinger ทฤษฎีนี้เน้นเรื่องการเปรียบเทียบทางสังคมที่ว่า บุคคลจะประเมินค่าของตนเองอย่างมั่นใจขึ้น เมื่อเขาเปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับเขามากกว่าที่จะเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างจากเขา โดยมีแนวความคิดที่สำคัญคือ ยิ่งบุคคลมีโอกาสดูค่าสมาคมกับจำนวนมากกลุ่มเท่าใด ก็จะช่วยให้บุคคลเปรียบเทียบกลุ่มต่าง ๆ ในด้านวัตถุประสงค์ ทศนคติ ค่านิยม ตลอดจนความเชื่อของกลุ่มแล้ว บุคคลก็จะอ้างอิงถึงกลุ่มนั้น ๆ ใค้อย่างแม่นยำขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น นอกจากนั้นเมื่อบุคคลได้มีโอกาสเปรียบเทียบกับบุคคลต่าง ๆ ในด้านเป้าหมายแล้ว ก็จะช่วยให้บุคคลรับรู้ในเป้าหมายของตนเองที่สอดคล้องกับเป้าหมายของกลุ่มได้ และถ้าเป้าหมายของตนสอดคล้องกับเป้าหมายของกลุ่มแล้วก็จะอ้างอิงถึงกลุ่มนั้นบ่อยครั้งกว่า

3. Interaction Theory ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ของ Bales, Homan และ Whyte โดยมีแนวคิดพื้นฐานคือเมื่อปัจเจกชนได้เข้าร่วมกลุ่มแล้ว ก็จะเกิดปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มที่ตนต้องการเป็นสมาชิก โดยการกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน ซึ่งการปฏิสัมพันธ์นี้จะเกิดปฏิสัมพันธ์ทางกาย วาจา หรือทางจิตใจก็ตาม เมื่อกิจกรรมนี้ได้ผ่านไป การปฏิสัมพันธ์นั้นก็ก่อให้เกิดความรู้สึก (Sentiment) ในการอ้างอิงเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกัน ถ้าเห็นว่าการอ้างอิงนั้นมีรางวัลหรือมีค่าสำหรับเขา เขาก็จะแสดงพฤติกรรมในการอ้างอิงมากยิ่งขึ้น

จากแนวความคิดทั้ง 3 ทฤษฎีนี้ จะได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงกลุ่มอ้างอิงของนักศึกษาในสมมุติฐานข้อที่ 3 คือ "ผลจากการฝึกงาน ทำให้ นักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์มีบุคคลที่เขาจะอ้างอิงหรือมีกลุ่มอ้างอิงเพิ่มขึ้น"

4. Reinforcement Theory ทฤษฎีการเนนย้า ความสำคัญเบื้องต้นของทฤษฎีนี้คือ การเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยการเนนย้า Hovland, Janis และ Kelley เป็นผู้ริเริ่มเสนอทฤษฎีนี้โดยถือว่าการเปลี่ยนความคิดเห็นเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนความเห็น (Opinion Change) ในกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ทฤษฎีการเนนย้าเกี่ยวข้องกับส่วนประกอบอันแรกของทัศนคติคือองค์ประกอบทางความรู้ (Cognitive Domain)

ตามที่ Hovland, Janis และ Kelley เสนอไว้ นั้น สิ่งเนนย้าตัวสำคัญในกระบวนการเรียนรู้คือ "การติดต่อสื่อสารแบบชักจูงใจ" (persuasive communication) ซึ่งจะมีตัวแปรที่สำคัญอยู่ 3 ประการคือ ความเอาใจใส่ (attention) ความเข้าใจ (comprehension) และการยอมรับ (acceptance) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าความเห็นแม้จะเป็นที่ยอมรับก็เมื่อได้รับข่าวสารและสามารถเข้าใจข่าวสารนั้น ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะได้รับรางวัล หรือสิ่งจูงใจในการยอมรับข่าวสารนั้นด้วยแล้ว จะยิ่งทำให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้น ดังนั้นสิ่งเร้าที่เนนย้าในทฤษฎีนี้ก็คือรางวัล หรือสิ่งจูงใจนั่นเอง

¹ วุฒิชัย จานงค์, "จุดอ่อนทั่ว ๆ ไปและทัศนคติที่ขัดแย้งกันในทฤษฎีทัศนคติและการเปลี่ยนทัศนคติ," วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ 17 (ตุลาคม 2520) : 528.

จากแนวความคิดของทฤษฎีนี้ จะได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา
เปรียบเทียบความแตกต่างของค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ในระยะก่อนและ
หลังฝึกงาน (ปฏิบัติงาน) ของนักศึกษาและของนักสังคมสงเคราะห์ตามสมมุติฐาน
ข้อที่ 1 และข้อที่ 2

5. Problem - Solving Theory ทฤษฎีการแก้ปัญหาเป็นทฤษฎีที่สำคัญ
ทฤษฎีหนึ่งในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ โดยมี Helen Harris Ferlman
เป็นผู้ริเริ่มทฤษฎีนี้ในอเมริกา รากฐานของทฤษฎีนี้มาจาก Ego Psychology
และจิตวิทยาการเรียนรู้¹

สำหรับความหมายของการแก้ปัญหา มีความหมายกว้างซึ่งครอบคลุมถึง
ในแง่ของขบวนการช่วยเหลือผู้มาขอรับการสงเคราะห์โดยตรงและเป็นการทำงาน
ของนักสังคมสงเคราะห์โดยดำเนินไปอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่การศึกษาข้อมูล (fact
finding) ของผู้รับการสงเคราะห์ การวินิจฉัยปัญหา (diagnosis) และ
การบำบัดการช่วยเหลือ (treatment) เป็นกระบวนการที่มีระเบียบซึ่งช่วย
ปรับปรุงส่งเสริมให้บุคคลมีกำลังใจเข้มแข็ง สามารถเข้าใจและต่อสู้กับปัญหาได้
กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินไประหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับผู้มาขอรับการสงเคราะห์
เป็นไปด้วยความสำนึกและมีจุดหมาย²

¹ Helen Harris Perlman, "Social Casework : The Problem Solving
Approach," in Encyclopedia of Social Work, p.1290. Edited by John B.
Turner et al. New York : National Association of Social Workers, 1977.

² Helen Harris Perlman, Social Casework : A Problem Solving
Process. (Chicago : University of Chicago Press, 1957), p.87.

สิ่งที่พิจารณาในการศึกษาทฤษฎีนี้คือ สมมุติฐานเบื้องต้น จุดมุ่งหมายและองค์ประกอบของกระบวนการแก้ปัญหา

1. ฐานคติเบื้องต้น (Basic Assumption) ได้แก่

1.1 ความเชื่อที่ว่า การดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคน เป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา บุคคลทุกคนย่อมมีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาของตนเอง อาจโดยช่วยให้ตนเองได้รับความพอใจ หรือประสบความไม่สบายใจให้น้อยที่สุด

1.2 การยอมรับว่าการที่บุคคลไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้ด้วยตนเอง เนื่องจากสาเหตุที่ว่า ขาดการกระตุ้นอย่างถูกต้อง ขาดความสามารถ หรือไม่มีโอกาสในการแก้ไขปัญหาคายวิธีการที่เหมาะสม

2. จุดมุ่งหมาย (Aim)

2.1 การช่วยบรรเทา การช่วยส่งเสริมความสามารถและการแนะนำทางเพื่อให้ผู้รับการสงเคราะห์เกิดแรงจูงใจ ที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการลดความวิตกกังวล ความหวาดกลัว พร้อมกับส่งเสริมและสนับสนุนให้เขาเกิดความมั่นคงทางจิตใจ และช่วยให้เขารู้สึกปรับปรุงการใช้กลไกในการป้องกันตนเองอย่างเหมาะสม

2.2 การช่วยให้ผู้รับการสงเคราะห์ มีประสบการณ์ในการเผชิญและแก้ไขปัญหาร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์ โดยนำความสามารถของผู้รับการสงเคราะห์ หรือช่วยฝึกหัดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคล ทั้งในแง่ของการฝึกการรับรู้ ความรู้สึก ความเข้าใจ การเลือกสรร การตัดสินใจและการกระทำในสิ่งที่จำเป็นต่อการแก้ไข้ปัญหา

1

Helen Harris Perlman, Social Casework : A Problem - Solving Approach," in Encyclopedia of Social Work, p.291.

2.3 การช่วยให้ผู้รับการสงเคราะห์มีโอกาสในการนำทรัพยากรรวมทั้งบริการทางสังคมที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา

3. องค์ประกอบของกระบวนการแก้ไขปัญหา (The Component of Problem - Solving Process) ปัจจัยสำคัญของกระบวนการแก้ปัญหามี 4 ประการ คือ บุคคล (Person) ปัญหา (Problem) สถานที่ (Place) และกระบวนการ (Process) ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า " 4 ps" ¹

3.1 บุคคล หมายถึง ผู้ที่ประสบกับปัญหาต่าง ๆ แล้วได้รับความช่วยเหลือจากสถานสงเคราะห์หรือหมายถึงบุคคลที่ได้รับการบริการของสังคม

3.2 ปัญหา หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับเกิดความทุกข์ ปัญหาอาจเกิดขึ้นได้หลายกรณี เช่น อาจเกิดจากตัวของเขาเอง เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก อันเป็นผลกระทบกระเทือนความปกติสุขของมนุษย์ และประสบปัญหาที่ไม่สามารถจะแก้ไขด้วยตนเองได้

3.3 สถานที่ หมายถึง สถานที่ต่าง ๆ หรือสถาบันหรือองค์การสวัสดิภาพสังคมต่าง ๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ประสบปัญหาต่าง ๆ โดยมีนักสังคมสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้มีปัญหาในนามของสถานสงเคราะห์ปฏิบัติงานอยู่

3.4 กระบวนการ หมายถึง กระบวนการในทางแก้ปัญหา ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ ดังนั้นนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพจำเป็นต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสม มีเทคนิคในการปฏิบัติงาน ตลอดจนวิธีการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เป็นต้น

จากแนวความคิดของทฤษฎีนี้ จะได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงคุณสมบัติ บทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ และยังเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามของการศึกษาในครั้งนี้ด้วย

¹Ibid., p.1292.

สมมุติฐาน

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่า บุคคลที่ได้รับการศึกษาอบรมในทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์แล้วย่อมมีความนิยมในคุณค่าทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ดังนั้นจึงตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

1. ระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ในระยะก่อนและหลังฝึกงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้ผ่านการฝึกงาน
2. ระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในระยะก่อนและหลังฝึกงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้ผ่านการปฏิบัติงาน
3. ผลจากการฝึกงานทำให้นักศึกษามีบุคคลที่จะอ้างอิง (Reference Person) หรือกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เพิ่มขึ้น

จากสมมุติฐานข้อที่ 1 "ระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ในระยะก่อนและหลังฝึกงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่ได้ผ่านการฝึกงาน" สมมุติฐานข้อนี้หมายความว่า ในระยะก่อนฝึกงานนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์อันได้แก่ การยอมรับ การตัดสินใจด้วยตนเอง การรักษาความลับ ความเป็นตัวของตัวเอง การนับถือบุคคล ความสามารถและความแตกต่างของบุคคล การบริการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเรียนรู้เฉพาะในค่านทฤษฎี แต่ในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องมีการฝึกภาคปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย เพื่อจะได้มีทักษะ มีประสบการณ์ และได้เรียนรู้สภาพที่แท้จริงของปัญหาแต่ละบุคคล กลุ่มชน และชุมชนให้ลึกซึ้งกว้างขวาง และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้นเมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจถึงค่านิยมทางวิชาชีพนั้นแล้ว จะทำให้นักศึกษายึดเหนี่ยวถึงคุณค่าทางวิชาชีพมากขึ้น ยิ่งเมื่อได้ออกปฏิบัติงานภาคสนามแล้ว ก็ต้องยิ่งยึดเหนี่ยวคุณค่าเหล่านี้ เพราะหลังจากผ่านการฝึกงานไปแล้ว นักศึกษาได้ผ่านประสบการณ์ในการทำงานอย่างแท้จริง ความคิดเห็น

เดิมก็จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่ง Charles R. Foster¹ กล่าวว่า ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม สามารถทำให้เกิดแนวความคิดใดและแนวความคิดนี้เปลี่ยนแปลงได้ซึ่งมันจะเกิดขึ้นเองไม่มีการบังคับ² ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงจึงมีความเชื่อว่าระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาในระยะก่อนและหลังฝึกงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้ผ่านการฝึกงาน

จากสมมุติฐานข้อที่ 2 "ระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในระยะก่อนและหลังปฏิบัติงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้ผ่านการปฏิบัติงาน สมมุติฐานข้อนี้หมายความว่าในระยะก่อนที่นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพจะปฏิบัติงาน นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพต้องทราบและเข้าใจในค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ อันได้แก่ การยอมรับ การตัดสินใจด้วยตนเอง การรักษาความลับ ความเป็นตัวของตัวเอง การนับถือบุคคล ความสามารถและความแตกต่างของบุคคล เป็นต้น เพื่อนำไปใช้ในการให้บริการแก่ผู้มารับการสงเคราะห์เพราะนักสังคมสงเคราะห์ต้องช่วยปรับปรุงส่งเสริมให้ผู้รับการสงเคราะห์หมีกำลังใจเข้มแข็ง สามารถ เข้าใจ และต่อสู้ กับปัญหาได้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินไประหว่างนักสังคมสงเคราะห์กับผู้มารับการสงเคราะห์ต้องเป็นไปด้วยความสำนึกและมีจุดหมาย³ เมื่อนักสังคมสงเคราะห์ได้ทราบและเข้าใจถึง

¹ Charles R. Foster, Psychology for Life Adjustment, Chicago : American Technical Society, 1952), p.119.

² Ibid., p.36.

³ Helen Harris Perlman, Social Casework : A Problem Solving Process. (Chicago : University of Chicago Press, 1957), p.87.

ค่านิยมทางวิชาชีพเช่นนี้แล้ว จะทำให้นักสังคมสงเคราะห์ยึดเหนี่ยวถึงคุณค่าทางวิชาชีพมากขึ้น ยิ่งเมื่อได้ปฏิบัติงานจริง ๆ แล้ว ก็ต้องยิ่งยึดเหนี่ยวถึงคุณค่าเหล่านี้เพราะค่านิยมมีลักษณะกว้าง ไม่เฉพาะเจาะจง และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาแม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ช้าก็ตาม¹ ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงมีความเชื่อว่า ระดับการยึดเหนี่ยวค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักสังคมสงเคราะห์ในระยะก่อนและหลังปฏิบัติงานมีระดับแตกต่างกันและจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้ผ่านการปฏิบัติงาน

จากสมมุติฐานข้อที่ 3 "ผลจากการฝึกงานทำให้นักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์มีบุคคลที่เขาจะอ้างอิงหรือมีกลุ่มอ้างอิงเพิ่มขึ้น" สมมุติฐานข้อนี้หมายความว่าเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการฝึกงานไม่ว่าจะเป็นการฝึกงานที่ทำกับบุคคล กลุ่มชน ชุมชน หรือฝึกตามความสนใจพอที่จะมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว นักศึกษาจะมีบุคคลที่จะยึดถือเป็นแบบอย่างในการอ้างอิงหรือใช้ในการเปรียบเทียบได้ เพราะตามปกติเมื่อบุคคลใดมีปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความรู้สึกในการอ้างอิงเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกัน ถ้าเห็นว่าการเลียนแบบนั้นมีค่ามีรางวัลสำหรับเขา เขาก็จะแสดงพฤติกรรมในการอ้างอิงมากยิ่งขึ้น หรือเมื่อนักศึกษาได้ทราบเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการทำงานของบุคคลนั้นแล้วและเห็นว่าสอดคล้องกับของตน โอกาสที่นักศึกษาจะอ้างอิงถึงบุคคลนั้นก็จะมีมากขึ้น ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงมีความเชื่อว่า หลังจากนักศึกษาได้ผ่านการฝึกงานแล้วจะทำให้ให้นักศึกษามีบุคคลที่เขาจะอ้างอิงหรือมีกลุ่มอ้างอิงเพิ่มขึ้น

¹ สัจญา สัจญาวิวัฒน์, "ทฤษฎีองค์การทางสังคม" (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520) หน้า 28. (อัครสำเนา).

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนะของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อค่านิยมทางสังคมสงเคราะห์ที่ตนกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนและอาจารย์นิเทศก์เพื่อช่วยชี้แจงแก่นักศึกษาใหม่ค่านิยมที่ดีต่อวิชาชีพ
2. ทำให้ทราบถึงทัศนะของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่มีต่อค่านิยมทางสังคมสงเคราะห์ในการให้บริการแก่ผู้มารับการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่
3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์และของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ เพื่อใช้ในการประเมินผลงาน พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้มารับการสงเคราะห์ในหน่วยงานนั้น ๆ ให้เกิดผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
4. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพและของหน่วยงานที่นักศึกษาจะยึดถือเป็นกลุ่มอ้างอิง

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้ความเข้าใจตรงกัน ผู้ทำการศึกษาจึงให้ความหมายของคำบางคำเกี่ยวกับการศึกษาไว้ดังนี้

ทัศนะ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่สนองตอบคำถามในแบบสอบถามนี้ ซึ่งเขาจะประเมินค่าโดยใช้มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด

นักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ หมายถึง นักศึกษาปริญญาตรีสาขาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ประจำปีการศึกษา 2520-2521 ที่ผ่านการฝึกงานมาแล้ว

นักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ที่ได้รับค่าจ้างเป็นการตอบแทน ให้บริการในหน่วยงานต่าง ๆ ของ รัฐบาลโดยใช้วิธีการทางสังคมสงเคราะห์เข้าช่วย

ค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ หมายถึง แบบแผนพื้นฐานในการ ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์

การฝึกงาน หมายถึง การนำความรู้ทางทฤษฎีที่ได้รับจากห้องเรียนไป ฝึกทดลองปฏิบัติในสนาม

การปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ได้เริ่มประกอบอาชีพทางสังคม สงเคราะห์โดยได้รับค่าจ้างเป็นการตอบแทน

กลุ่มอ้างอิง หมายถึง คนอื่น ๆ ที่เขาอยากเป็นเหมือนหรือเขาหวังว่าจะ เป็นในอนาคต หรือเป็นกลุ่มที่ใช้อ้างอิงในการเปรียบเทียบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมสงเคราะห์โดยตรงนั้น มีผู้ทำการศึกษา ไว้น้อย ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ถึงกระนั้นก็ตาม เมื่อศึกษาคนควาจาก เอกสารต่าง ๆ แล้วพบว่า มีงานวิจัยบางเรื่องที่มีความใกล้เคียงกันในบางลักษณะ ซึ่งอาจนำมาอ้างอิงได้คือ

1. ผลการวิจัยของ จำเรียง กุระมะสุวรรณ เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบ ทัศนะเกี่ยวกับค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ เป็นการศึกษเกี่ยวกับแนวโน้มค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทาง สังคมสงเคราะห์ ชั้นปีที่ 2,3 และ 4 เปรียบเทียบกันแต่ละปี โดยให้นักศึกษาจัดอันดับ ความสำคัญของค่านิยมและจากการศึกษาพบว่า

ในการจัดอันดับค่านิยมความสำคัญนั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 2,3 จัดอันดับความสำคัญของค่านิยมทางวิชาชีพคล้ายกัน แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของค่านิยมแตกต่างไปจากนักศึกษาปีที่ 2,3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก จำนวนนักศึกษาระดับปีที่ 4 ที่ทำการศึกษามีจำนวนน้อย ทำให้การจัดอันดับค่านิยมตามความสำคัญกระจุกกระจายกันมาก ¹

2. ผลการวิจัยของ Varley² เรื่อง Socialization in Social Work Education เป็นการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาที่แรกเข้า (Beginning Students) จำนวน 61 คน และนักศึกษาคณะพยาบาล (Graduating Students) จำนวน 52 คน ของมหาวิทยาลัย Florida State เมื่อปี ค.ศ.1963 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษายุ่งในวัยรุ่นเป็นโสด เป็นชาวอเมริกันผิวขาว นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชนกลางต่ำและชั้นต่ำ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาก็เพื่อจะอธิบายและชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์บางลักษณะ ของนักศึกษาที่แรกเข้ากับนักศึกษาคณะพยาบาล ต้องการทราบอิทธิพลบางประการ เช่น ค่านิยมของบุคคลบางพวกว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์หรือไม่และเพื่อทำความเข้าใจ

002146

¹ จำเรียง กุระมะสุวรรณ, "การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ แผนกสังคมสงเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517) หน้า 62 - 64.

² Barbara K. Varley, "Socialization in Social Work Education", Journal of Social Work's (July 1963) : 102 - 109.

สัมพันธ์ระหว่างการได้เห็นแบบอย่างที่ดี และการฝึกปฏิบัติงานจะเกิดการเปลี่ยนแปลง
ในค่านิยมได้เพียงใด

ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมุติฐานว่านักศึกษาจบหลักสูตรจะให้คะแนนค่านิยม
เกี่ยวกับวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่แรกเขา

ค่านิยมที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ

1. เกี่ยวกับสิทธิเท่าเทียมกัน (Equal rights) งานสังคมสงเคราะห์
เป็นการให้บริการแก่ทุกคนโดยไม่เลือกเชื้อชาติ สี ผิว ศาสนาและอื่น ๆ ผู้รับการ
สงเคราะห์มีสิทธิได้รับบริการโดยเท่าเทียมกัน นักสังคมสงเคราะห์ต้องช่วยเหลือเขาเพื่อ
ให้เขาพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวเขาเองได้
2. เกี่ยวกับบริการ (Services) งานสังคมสงเคราะห์เป็นงาน
ช่วยเหลือผู้อื่น ฉะนั้นนักสังคมสงเคราะห์ต้องรู้จัก เลี้ยงดู อดทน มีความรับผิดชอบ
ในหน้าที่ คำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับการสงเคราะห์ก่อนประโยชน์ส่วนตัว
3. การมีจิตใจยอมรับพลวัตรทางจิต (Psychodynamic - mindedness)
นักสังคมสงเคราะห์ต้องตระหนักว่า บุคคลทุกคนย่อมมีความแตกต่างกัน มีความต้องการ
พื้นฐานเช่นเดียวกัน ผู้ที่มาขอรับบริการสงเคราะห์นั้นเป็นผู้ตกอยู่ในภาวะความกดดัน
ไม่สามารถจะช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ นักสังคมสงเคราะห์ต้องใช้
วิธีการช่วยเหลือที่ขึ้นอยู่กับพลวัตรทางจิต วิธีการช่วยเหลือก็ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
ของสถานสงเคราะห์ ต้องยอมรับความแตกต่างทางค่านิยม จิตใจ และการพัฒนา
ของผู้รับการสงเคราะห์ และต้องตระหนักว่าการบำบัดช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์
เป็นครั้งที่สำคัญยิ่ง
4. ความมีลักษณะสากล (Unversalism) งานสังคมสงเคราะห์
เป็นวิชาชีพอย่างหนึ่ง นักสังคมสงเคราะห์ต้องตระหนักในวิชาชีพและบทบาทของตนให้
มาก ต้องมีใจเป็นกลาง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ต้องให้บริการแก่ผู้รับการสงเคราะห์เท่า

เทียมกัน ต้องสร้างสัมพันธภาพทางวิชาชีพกับผู้รับการสงเคราะห์ ต้องวางตนให้เหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ของผู้นับถือนวิชาชีพ

จากคานิยม 4 หมวดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบทดสอบแบบ 5 point likert type method แบบทดสอบมีทั้งหมด 32 ข้อ คะแนนในแต่ละหมวดของคานิยมเป็น 40 คะแนน ทั้ง 4 หมวด รวม 160 คะแนน ผลจากการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาที่จบหลักสูตรให้คะแนนในคานิยมสูงกว่า นักศึกษาที่แรกเข้าสำหรับในคานความเห็น นักศึกษาที่แรกเข้าแสดงความเห็นคล้าย ๆ กันเกี่ยวกับคานิยมทั้ง 4 หมวด มากยิ่งกว่านักศึกษาที่จบหลักสูตร โดยค่า Standard Deviaton ของนักศึกษาที่แรกเข้าต่ำกว่าค่า Standard Deviation ของนักศึกษาที่จบหลักสูตร

2. นักศึกษาที่อายุน้อย จะมีการเปลี่ยนแปลงในคานิยมมากที่สุด นักศึกษาที่อายุมากจะมีการเปลี่ยนแปลงน้อย และถ้านักศึกษาที่อายุมากนั้น เคยได้เกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์มาบ้างแล้วการเปลี่ยนแปลงในคานิยมก็จะน้อยลง

3. นักศึกษาที่มาจากครอบครัวชั้นสูง จะมีคานิยมเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด นักศึกษาที่มาจากครอบครัวชนชั้นต่ำจะเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

4. นักศึกษาที่ถือว่า การทำงานกับคนเป็นความพอใจของตนจะมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคานิยมมากกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในการทำงานเป็นอย่างอื่น

5. การให้นักศึกษาได้เห็นแบบอย่างที่ดีในระหว่างการศึกษา (role model) สำหรับนักศึกษาที่จบหลักสูตร ไม่ได้พิสูจน์ให้เห็นชัดเจนในการที่นักศึกษาให้คะแนนสูงหรือต่ำในคานิยม ระดับคะแนนในการเรียนของนักศึกษาไม่ใช่เครื่องชี้วัดที่จะบอกได้ถึงคานิยมที่นักศึกษายึดถือ

ผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มจะมีคานิยมไม่แตกต่างกัน ก็ไม่ใช่หมายความว่านักศึกษาจะไม่เกิดคานิยมในวิชาชีพเสียเลย แต่ นักศึกษาอาจเกิดคานิยมในหัวข้ออื่น ๆ นอกเหนือไปจากคานิยม 4 หมวดดังกล่าวก็เป็นได้

และผลจากการศึกษาครั้งนี้ อาจจะไม่ใช่วิธีผลสรุปสำหรับนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ทั่ว ๆ ไป

3. ผลการวิจัยของ M.J. Brown¹ เรื่อง Social Work Values in a Developing Country เป็นการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ในมหาวิทยาลัย Zambia หลักสูตร 3 ปี โดยแบ่งนักศึกษออกเป็น 2 กลุ่ม คือนักศึกษาแรกเข้าจำนวน 25 คน และนักศึกษาที่จบจบหลักสูตรจำนวน 25 คน เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมของนักศึกษาใน Zambia และนักศึกษาในอเมริกา นักศึกษาที่นำมาศึกษา มีอายุระหว่าง 20 ปี ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวคนงานไร่นา ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท Brown ได้ใช้แบบสอบถามของ Varley ที่ใช้ทดสอบค่านิยม 4 หมวด คือ Equal rights, service, Psychodynamic - mindedness และ Universalism โดยใช้ 5 point Likert - type method เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของทั้ง Zambia และของอเมริกาให้คะแนนค่านิยมของทั้ง 4 หมวดใกล้เคียงกันหมด ทั้ง ๆ ที่นักศึกษอเมริกามีการศึกษาสูงกว่านักศึกษาใน Zambia อาจเป็นเพราะนักศึกษาใน Zambia ได้รับการคัดเลือกและสอนโดยชาวตะวันตกเป็นส่วนใหญ่

4. ผลการวิจัยของ Mc.Leod และ Meyer¹ ได้ทำการศึกษานักสังคมสงเคราะห์และนักศึกษาทางสังคมสงเคราะห์ จำนวน 293 คนในรัฐมิชิแกนพบว่า ความแตกต่างกันในพื้นฐานการศึกษาทั่วไปก่อนที่จะเข้าศึกษาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์นั้นไม่มีผลเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลจะยึดถือในค่านิยม ทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์แต่อย่างใด

¹ Donna L, Mc.Leod, and Henry J. Meyer, "A Study of Values of Social Workers ." in Behavioral Social for Social Worker, p.111. Edited by Edwin J. Thomas. New York : Free Press, 1967.

5. ผลการวิจัยของ Newcomb¹ เรื่อง การพัฒนาทัศนคติของกลุ่ม
 อ่างอิงในปี 1935-1939 เป็นการศึกษาค่านิยมที่วิทยาลัยหน้าของอ่างอิง
 ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมและทัศนคติของปัจเจกชน ตลอดจนความ
 แตกต่างในเรื่องความคิดเห็นทางการเมืองและการผสมกลมกลืนในวิทยาลัย ระหว่าง
 กลุ่มอ่างอิงและสมาชิกของกลุ่มแต่เพียงในนามที่วิทยาลัย Bennington แห่ง
 เมือง Vermont เขาได้วิเคราะห์ถึงหน้าที่ของกลุ่มอ่างอิง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการ
 เปลี่ยนแปลงในค่านิยมและทัศนคติจากนักศึกษาที่ไถ่กว้าขึ้นมาจากปีที่ 1 ถึงปีที่ 4
 พบว่า นักศึกษาจะค่อย ๆ ทำหน้าที่เหมือนกับกลุ่มอ่างอิงที่ละเล็กละน้อย และมี
 บางพวกที่ค่อนข้างอนุรักษ์นิยมอย่างจริงจังในค่านิยมความคิดเห็นทางการเมือง แต่เมื่อ
 เขาเหล่านั้นอยู่ในชั้นสูงขึ้น ความคิดเห็นของเขา ก็กลายเป็นพวกก้าวหน้าและเสรี
 นิยมมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะเมื่อเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งมาจากครอบครัวที่
 อนุรักษ์นิยม แต่เมื่อมาอยู่ในวิทยาลัยที่มีความคิดเห็นก้าวหน้าและอิสระ ก็จะมีทัศนคติ
 เป็นพวกก้าวหน้าและอิสระมากยิ่งขึ้น เพราะในวิทยาลัยนั้นทั้งอาจารย์และนักศึกษา
 ส่วนใหญ่เป็นพวกก้าวหน้า เมื่อนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ติดต่อสมาคมกับพวกก้าวหน้า ๆ
 ก็จะมีทัศนคติเป็นแบบก้าวหน้าและอิสระมากขึ้น

Newcomb ไคอธิบายว่า โครงสร้างของทัศนคติและค่านิยมของ
 บุคคลจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะใช้สังคมในวิทยาลัยหรือสังคมที่บ้านเป็นกรอบ

¹ John W. Mc David, and Herbert Harari, Psychology and Social Behavior (New York : Harper and Row, 1968), pp.254 - 255.

ของการอ้างอิง¹ และสรุปให้เห็นว่าในสังคมซึ่งน่าจะเป็นไปได้ในทุกสังคม คน
ทุกคนเป็นสมาชิกของกลุ่มทั้งสิ้น แต่สมาชิกไม่จำเป็นจะต้องใช้วิธีการอ้างอิงในทุก ๆ
แบบของการเปลี่ยนแปลงของสังคม².

1

Marvin E. Shaw, and Philip R. Cartanzo, Theories of Psychology
(New York : Mc Graw-Hill Co., 1970), p.191.

2

Ibid.,